

ת"פ 31249/06/14 - מדינת ישראל נגד רונן מקדסי, דמטרי קוגן, דימטרי אושמקשוילי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 31249-06-14 מדינת ישראל נ' מקדסי(עציר) ואח'

בפני כב' השופטת יהודית אמסטרדם

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד ראאד ענוז

נגד

הנאשמים

1. רונן מקדסי (עציר) -
ע"י ב"כ עו"ד גלאון קפלנסקי
2. דמטרי קוגן (עציר) -
ע"י ב"כ עו"ד נס בן נתן
3. דימטרי אושמקשוילי (עציר) -
ע"י ב"כ עו"ד נס בן נתן

החלטה

א. פתח דבר

1. ב"כ נאשמים 2-3 עתר לבית המשפט לגילוי ראיה על פי סעיף 45 **לפקודת הראיות** (נוסח חדש) התשל"א-1971 (להלן: "**פקודת הראיות**").

ב. טיעוני ב"כ הצדדים

לטענת ב"כ הנאשמים 2-3, ראיות התביעה מבוססות בין היתר על מידע מודיעיני - פעולות עיכוב אשר בוצעו בתאריך 29.5.14, ואלו חסויות בתעודת חיסיון.

אליבא דהגנה, מידע חסוי זה רלוונטי להגנה לצורך ניהול ההליך, ועל כן היא מבקשת שבית המשפט יורה על חשיפת תוכן המידע המודיעיני וזהות מוסר הידיעות.

בנוסף לכך, מבקש העותר לחשוף כל מידע חסוי אחר המצוי בידי התביעה, וחל עליו חיסיון.

עוד הוסיף ב"כ נאשמים 2-3 בצינו כי בית המשפט מתבקש כי "**הבקשה תידון כמקובל שלא בפני המותב הדין בתיק העיקרי**".

2. ב"כ הנאשם 3 הצטרף לעתירה והוסיף, כי הוא סבור שדין בפני המותב הדין בתיק העיקרי עלול לחשוף את המותב לחומר ראיות שאיננו קביל, למידעים ודו"חות שונים שאין זה מן הראוי שהמותב הדין בתיק ייחשף אליהם.

עמוד 1

אשר על כן, הוא עותר כי בית המשפט יקיים את הדין "בפני מותב אחר".

3. ב"כ המאשימה מתנגדת לבקשה להעברת הדין למותב אחר, בציינה כי זהו הפורום המתאים לדין בבקשה מסוג זה "לנוכח לשונו המפורשת של סעיף 45 לפקודת הראיות".

כמו כן לטענתה, מותב זה נחשף או עתיד להיחשף לראיות שבתיק ולמחלוקות העובדתיות שבין הצדדים, ורק מותב זה ידע להעריך אל נכון עד כמה החומר שהסניגורים מבקשים לחשוף הינו חיוני להגנת הנאשמים.

ג. דין

4. סעיף 45 לפקודת הראיות קובע בזו הלשון:

"אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראייה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדין בדבר, על פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראייה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגלותה".

הוראת סעיף זה בנויה משני נדבכים:

א. לשר סמכות לקבוע כי ראייה תהיה חסויה, אך אין מדובר בחיסיון מוחלט.

ב. בעל דין רשאי לעתור לגילוי הראייה, ובית המשפט יחליט אם הצורך לגלותה לשם עשיית הצדק עדיפה מן העניין שלא לגלותה. על בית המשפט לאזן בין הפגיעה שתיגרם לאינטרס הציבורי, במידה ויוסר החיסיון, לבין האינטרס הציבורי בעריכתו של משפט צדק, וזאת על מנת שלא יורשע ולא יענש אדם, אלא לאחר שניתנה לו אפשרות הוגנת להביא בפני בית המשפט את ראיותיו ואת טיעונו.

על בית המשפט לבחון את מסכת הראיות הקיימות, ואת מיקומה של הראייה במסכת זו. לשם כך עליו להיות מודע לשדה המריבה שבין הצדדים ולשאלות השנויות במחלוקת ביניהם (ראו: ספרו של המלומד י. קדמי "על הראיות", חלק שני, תשנ"ט, 738 ו-1999, וכן ע"פ 5207/00 זיאד ענאבה נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים 3.10.00).

5. סעיף 45 לפקודת הראיות העוסק בחיסיון לטובת הציבור, קובע מפורשות כי עתירה לגילוי ראייה המוגשת על פי סעיף זה, תידון על ידי ההרכב הדין בתיק העיקרי, וזאת להבדיל מדין בעתירה לגילוי ראייה חסויה לפי סעיף 44 לפקודת הראיות העוסק בחיסיון לטובת המדינה, אשר לגביו קבע המחוקק כי היא תידון בבית משפט העליון.

אשר על כן, לא ברור לי מדוע ציין הסניגור עו"ד נס בן נתן, כי "הבקשה תידון כמקובל, שלא בפני המותב הדין בתיק העיקרי".

אין זה מקובל, אלא להיפך, ישנה הוראה מפורשת בחוק הקובעת אחרת.

בע"פ 8058/10 **נביל אבו חדיר נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 14.11.10) התבקש בית המשפט לקבוע כי העתירה לגילוי ראיה תשמע בפני מותב שאינו דן בהליך העיקרי, וזאת עקב חומר בלתי קביל אליו יכול בית המשפט להיות חשוף, כמו גם מידע לגבי הימצאות הנאשם בסמוך לזירת האירוע.

עוד נטען שם כי "מדובר במגוון ראיות ממקורות שונים אשר נאספו לאורך תקופה ארוכה, ולפיכך עוצמתו של המידע אליו נחשף המותב מחייבת את פסילתו מלדון בעניינו של המערער".

בית המשפט העליון דחה את בקשת הפסלות, וביסס את החלטתו על ההלכה לפיה ככלל, אין בעצם חשיפתו של המותב למידע בלתי קביל במהלך דיון בעתירה, לפי סעיף 45 לפקודת הראיות, כדי להביא לפסילתו. עוד הוסיף, כי החומר שבו עיין בית המשפט הינו חומר מודיעיני שאינו מהווה ראיה, והעיון שהתבקש היה מזווית מבט אם קיימת אפשרות לגלות את המידע או שיש צורך בחשיפת מקור המודיעין או שיטת העבודה של המשטרה, ואם יש במידע כדי לסייע להגנתו של נאשם.

בית המשפט העליון (כב' הנשיאה ד. ביניש כתוארה אז) דחתה את הבקשה וקבעה שהעתירה לגילוי ראיה, המוגשת על פי סעיף 45 לפקודת הראיות, תידון בפני המותב הדין בתיק העיקרי. הרציו לכך הוא שהמותב הדין בתיק העיקרי מודע למחלוקות ולסוגיות השנויות במחלוקת ולחשיבות שיש לגילוי המידע על הגנת הנאשם.

לסיכומו של דבר, לאור כל המקובץ לעיל, ההחלטה שניתנה בתאריך 4.12.14 - נשאר על כנה, והדיון יתקיים בפניי.

נדחה כאמור לדיון לתאריך 15.12.14 שעה 09:30.

אין צורך לזמן את הנאשמים למועד זה, והדיון יתקיים בנוכחות באי כוחם.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ט כסלו תשע"ה, 11 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.

יהודית אמסטרדם, שופטת